

ΑΠΟΛΥΤΗΡΙΕΣ ΕΞΕΤΑΣΕΙΣ Δ' ΤΑΞΗΣ ΕΣΠΕΡΙΝΟΥ ΓΕΝΙΚΟΥ ΛΥΚΕΙΟΥ
ΤΡΙΤΗ 19 ΜΑΪΟΥ 2009

ΑΠΑΝΤΗΣΕΙΣ ΣΤΗΝ ΙΣΤΟΡΙΑ ΓΕΝΙΚΗΣ ΠΑΙΔΕΙΑΣ

ΟΜΑΔΑ Α

ΘΕΜΑ Α1

Α1.1.α. Σ, β. Λ, γ. Σ, δ. Λ, ε. Σ

Α1.2.α. Σχολικό βιβλίο, σελ. 38 «Ανατολικό Ζήτημα ονομάζεται... οι Ρώσοι»

β. Σχολικό βιβλίο, σελ. 113 «Ο Γερμανός δικτάτορας... της Πολωνίας»

γ. Σχολικό βιβλίο, σελ. 140 «Οι δύο υπερδυνάμεις... καταστρέφονταν όλοι»

ΘΕΜΑ Α2

Α2.1. Σχολικό βιβλίο, σελ. 41 «Τρία ήταν... πρώτα στην Αγγλία»

Α2.2. Σχολικό βιβλίο, σελ. 123

α. «Η ανάπτυξη... των ελευθεριών του»

β. «Τις αρχικές... της Σοβιετικής Ένωσης»

γ. «Το τίμημα όμως... χιλιάδες αγωνιστές»

ΟΜΑΔΑ Β

ΘΕΜΑ Β1

Σχολικό βιβλίο, σελ. 25 «Η πρώτη αντίδραση... λαϊκής κυριαρχίας»

Στη συνέχεια οι υποψήφιοι πρέπει να σχολιάσουν το κείμενο των Θ. Βερέμη και Γ. Κολιόπουλου, όπου επιβεβαιώνονται όσα καταγράφονται στο σχολικό βιβλίο. Συγκεκριμένα, αναφέρεται ότι από την επαναστατική προκήρυξη του Αλέξανδρου Υψηλάντη και των άλλων επαναστατών στη νότια Ελλάδα το 1821, οι Έλληνες συνεχώς διακήρυτταν την νομιμότητα του αγώνα τους. «Από την επαναστατική... του αγώνα τους». Υποστήριζαν ότι η Ελλάδα έχει κατακτηθεί και οι Έλληνες έχουν υποδουλωθεί στον Οθωμανό κατακτητή· ότι οι Έλληνες δεν ήταν αποστάτες, όπως υποστήριζε και ο συντάκτης των Ελληνικών Χρονικών του Μεσολογγίου και ότι η Ελλάδα δεν αποτελούσε «νόμιμο τμήμα» μιας «νόμιμης αρχής». Επίσης, σύμφωνα με άλλη εφημερίδα των επαναστατών, η τουρκική κυριαρχία είχε τη μορφή στρατιωτικής κατοχής και η Ελληνική Επανάσταση αποσκοπούσε στην αποκατάσταση της νομιμότητας στην Ελλάδα. «Η τουρκική κυριαρχία... μορφή στρατιωτικής κατοχής... δεν ήταν νόμιμοι κάτοχοι... αποκατάσταση της νομιμότητας».

ΘΕΜΑ Β2

Σχολικό βιβλίο, σελ. 89 «Από το θέρος ακόμη του 1918... Αρμενικού Πατριαρχείου». Σύμφωνα με το κείμενο του Φάνη Κλεάνθη επισημαίνεται ότι ο Ελευθέριος Βενιζέλος που εκπροσωπούσε την επίσημη Ελλάδα δεν επιδίωξε την απόκτηση των παραλίων της Μαύρης Θάλασσας, τα οποία στην πλειοψηφία τους κατοικούνταν από Έλληνες, αλλά επιπλέον παρείχε και «άτονη» υποστήριξη στα διαβήματα των Ποντίων προς τους νικητές του Α' Παγκοσμίου Πολέμου. Κατά τη γνώμη του, αυτό οφείλεται κατ' αρχήν στο ότι ο Βενιζέλος σκόπευε να φτάσει στην Κωνσταντινούπολη και να παγιώσει την επέκταση αυτή των Ελλήνων στην Ιωνία. «... απέβλεπε... στα πρόθυρα της Κωνσταντινούπολης... άπειρες δυσκολίες... παρέκαμψε». Επιπλέον, γιατί έκρινε, ότι λόγω της γεωγραφικής θέσης του Πόντου θα ήταν πολύ δύσκολο η Ελλάδα να στείλει στρατεύματα. Προσθέτει ότι, ακόμη κι αν παραχωρούσαν ο Πόντος στην Ελλάδα με τη Συνθήκη των Σεβρών, θα ήταν πολύ δύσκολο να τον κρατήσει, γιατί ήταν πολύ μακριά από τις βάσεις ανεφοδιασμού, θα υπήρχε διασπορά του στρατού, και έτσι ο Κεμάλ θα μπορούσε να μετακινεί το στρατό του και να επιτίθεται άλλοτε στα βόρεια και άλλοτε στα δυτικά του μετώπου. «Κι αν ακόμη η Αντάντ... επιδίκαζε στην Ελλάδα... και τον Πόντο... μακριά από τις βάσεις ανεφοδιασμού... κατά του δυτικού».